

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IX. Iudas se suspendit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Iudas se suspendit.

Iudas semen Chanaan, & non Iuda, delusus à Principibus Sacerdotum, repulsus à Synagoga, segregatus à Christi contubernio, separatus ab Apostolorum collegio, destitutus omni solatio, ubi já aperuit oculos, videns se spe argentei lucri vendidisse Justitiam, misericordiam, innocentiam, animam, cœlum, Deum, omnia; filius confusionis, & perditionis, perdidit tandem illam, quæ nunquam confundit, spem; quare hæc Davidis secum repeteus: *Repleta est malis anima mea, & vita mea inferno appropinquavit: ut ad inferna descenderet, arborem ascendit; seu illa fuerit ficus, ut vult Beda, vel potius ut alii, sambucus, quæcunq; denique fuerit, non fuit arbor bona, quia malum fructum tulit: inserto in collum laqueo, ex ea se præcipitè dedit, ut valido corporis impulsu, & libratione, laqueum fortiùs adstringeret, atq; ita se præfocaret citiùs; quæ his paucis verbis perstrinxit, Matthæus: *Abiens laqueo se suspendit.**

Dan. 13.
56.

Ps. 87. 5.

Matt. 27.
5.

Tenet omnes, & in terris homines, & in tartaro dæmones, & in cælo Angelos ingenti stupore attonitos, atq; suspensos, è ferali arbore suspensus, tanti Magistri discipulus, tanti Domini famulus, Christi Apostolus Judas. Numquid hæc audiens, hæc videns, meritò interroget cum Isaia: *Quis audivit unquam tale? quis vidit huic simile? O vos Angeli, qui hoc vidistis! ô homines, qui hoc auditis! ô dæmones, qui ad hoc instigastis! exclamate cum tota rerum universitate illud Paulinum: O altitudo divitiarum sapientia, & scientia Dei! quam incomprehensibilia sunt iudicia ejus; & investigabiles via ejus! Siccine discipulus Domini incidit in laqueum diaboli? *Abiens laqueo se suspendit. Sic miser abiit, obiiit, periit.**

Isa. 66. 8.

Rom. 11.
33.

- perit, Abiit à Christo: obiit in mundo; perit in orco. *Suspensus crepuit medius*; quia Mediatorem Dei, & hominum vendidit. *Diffusa sunt omnia viscera eius*: quia illum tradidit, in quo erant viscera misericordiae Dei. Laqueo se suspendit, quia laqueum paraverat pedibus Christi. Postquam *gustans gustavit paululum mellis*: postquam libavit gaudium avaritiae, quod, ut loquar cum Job, est *ad instar puncti*, statim arborem conscendit, & repente *securis ad radicem arboris posita est*, & in puncto ad inferna descendit: imò descendit, ut utar verbis Moysis, *usq; ad inferni novissimi*: ut impleretur illud Christi, *erunt primi novissimi*. Cui unquam incidisset cogitare, cum videret Judam ex infinita hominum turba eligi in Apostolum, assumi in Christi discipulum, ascisci in ejus oeconomicum: cum videret eum, ut ceteri Apostoli, eicientem demonia, patrantem miracula: cum videret Christum lavantem ejus pedes, accumbentem cum eo in mensa, Christum pascentem eum carne, & sanguine, osculantem eum, appellantem amicum: cui, inquam, incidisset unquam cogitare, Hic se laqueo suspendet? & tamen *abiens laqueo se suspendit*. O Juda! Iuda, erat tibi parata mensa, paratus thronus; dixerat enim tuus Magister: *Ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater regnum, ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo, ut sedentis super thronos judicantes 12. tribus Israel*. Quis te expulit illo regno? quis privavit hac mensa? quis deiecit è throno? quis exiit spe totae tantorum bonorum, nisi cupiditas, *radix omnium malorum*? Voluisti esse dives pecuniae: factus es inops gratiae, & hinc expers gloriae. Divitiae *laqueum paraverunt*, non tantum *pedibus tuis*, ut caderes, sed & *capiti tuo*, ut te suspenderes. Ex cupiditate orta est proditio, ex hac

Act. 1. 18.

Luc. 1. 78

1. Reg. 14.

43.

Job. 20. 5

Luc. 3. 9.

Deut. 32.

22.

Marc. 10.

31.

Luc. 22.

29.

1. Tim. 6.

10.

Ps. 56. 7.

hac nata desperatio, inde secuta perditio. Sed
perditio tua ex te. Juda. Non debes Filio hominis, *Ose. 13. 9.*
 quod fueris filius perditionis. Ipse enim ex ore
 ejus audivisti: *Filius hominis non venit animas perdere* *Luc. 9.*
sed salvare. O Iuda! si post projectos argenteos in *59.*
 templo abiens venisses ad Iesum, & osculatus
 fuisses, non ut proditor ejus, sed ut peccator, pe-
 des; & sic illic ipsa tui Magistri citasses verba, di-
 cens; Tu dixisti: *Filius hominis non venit animas per-*
dere, sed salvare. Perditus sum, salva me: salva res
 erat; certò audivisses, quod peccatrix illa; *Fides tua* *Luc. 7.*
te salvam fecit. vade in pace. O Iuda! quomodo con- *40.*
 fusio operiet faciem tuam, quomodo stridebis
 dentibus in die illa magna, quando videbis Pe-
 trum, Ioannem, Iacobum & reliquos, socios olim
 tuos, tunc Iudices. sedentes super duodecim se-
 des, & inter illos Matthiam, qui tibi sorte suc-
 cessit in episcopatum, sedentem in illa sede, quæ
 tibi parata erat? tu verò jacebis sub eorum pedi-
 bus, ab iis judicandus, & condēnandus? O Iuda,
 vel ideò miserimus, quia eo die periisti quo nihil
 erat facilius quam salvari: in ipso die salutis, quo
 mortuus est pro mundo, Salvator mundi: illo die,
 quo consummatum est opus Redemptionis: illo
 die, quo Christus omnem, quem sacratissimis suis
 venis cōcludebat; effudit sanguinē. O Iudas! *quia* *Luc. 19.*
si cognovisses & tu, & quidem in die illa qua ad pacē tibi, *42.*
 dum osculatus es principē pacis! sed hæc abscon-
 dita fuerunt ab oculis tuis, quia tu absconderas
 ab eo faciem tuam. O Iuda! quantum mihi de im-
 pietate cōcedis? Uno hoc tibi, cætera inferior, ne-
 quiorq; antesto, quod veniam ab eo, quem plus,
 quā tu offendi, & sæpius prodidi, sperē, adeò be-
 nigno, atq; ad ignoscendū prompto, ut desperare
 de scelere, sine novo scelere, in maximaq; ejus inju-
 litia,
 ria,

ria, non possim. Gravissima enim, quæ fingi potest, est injuria, de illius desperare clementia: quia qui de ea desperat, quantum potest Deum destruit: dicit enim plura se posse scelera committere, quam ille possit remittere, atque adeo sacrilege asseverat, Deum non esse infinite misericordem. Si Deus non est infinite misericors, non est Deus. Cur ergo desperas peccator? nunquid deus vult mortem peccatoris, pro quo mortuus est? desperare nos Deus vetat, sperare mandat. Quid? an veniam petentibus negabit, qui, ut petamus, imperat? Quomodo hæc duo simul subsistunt, Christi passio, & Christiani perditio? Christus passus est, ne perirem, & postquam passus est, peribo? Scio Domine, non ideo desisti esse infinite bonus, quia ego cœpi esse malus: non est major iniquitas mea, quàm bonitas tua, majora sunt Filii tui pro me merita, quàm mea contra te scelera. Filius tuus mortuus est: pro quo? pro se, an pro me? Ipse peccatum non fecit, ego in peccatis conceptus, & in peccatis natus sum totus; plus Filius tuus pro me solvit; quàm ego tibi debeo solvenda. Age, appede in statera, hinc mea debita, inde Filii tui merita, si adhuc inveniar ego minus habens, si plus ego debeam peccator, quam solverit pro me meus Salvator; fateor, reus sum. Filii tui pro me effusus sanguis, salutis mihi est pignus. Si dicas: Illud quod petis, infinitum est præmium, accipe pro præmio infinitum pretium. Plus valet gutta sanguinis ejus vel unica, quàm tota celestis regni gloria. O Jesu! propter te inveni gratiam in oculis Patris tui, & desperabo de misericordia fratris mei? Tu es spes mea ab uberibus matris mee. Licet ego peccaverim, & ideo dignus sim qui puniar in æternum, tamen idem qui peccavi in te Domine speravi, non confundar in æternum.

Spei
actus.